

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg skal ikke gå ind i nogen lang diskussion med ordføreren for socialdemokratiet, men jeg synes, der blev stillet nogle paralleller op, som ikke var rigtige.

Der blev talt om — og det gør man også i forelæggelsestalen — at socialdemokratiet allerede i foråret 1969, da vi vedtog børnetilskudsloven, havde ønsket denne ændret.

Jeg har her betænkningen fra udvalget, og deri står det ganske klart, at det, som socialdemokratiet foreslår, er, at der på grund af de skattemæssige omlægninger — det drejer sig altså om spørgsmålet om, hvorvidt der ydes tilstrækkelig kompensation for de ændrede beskatningsforhold — sker en forhøjelse af det ekstra børnetilskud til enlige forsørgere med 100 kr., og jeg kan også henvise til, idet jeg tillader mig at citere behandlingen her i folketinget den 18. marts 1969 — Folketingstidende 1968-69, sp. 4816 — at jeg udtrykkelig bemærker, således som jeg også gjorde i dag, at der kunne være tale om en forskel på 1-2 kr. månedlig, men at vi — og det er jo det afgørende i denne forbindelse — på samme tid som vi ændrede børnetilskudsloven, vedtog ændringer i forsørgsloven, hvorved der blev stillet øgede bevillinger til rådighed for mødrehjælpen. Bl. a. fik vi jo netop i forsørgsloven indført bestemmelser om, at den enlige forsørger, mand som kvinde, skulle kunne få en meget mere effektiv hjælp end hidtil, og det er på den baggrund, jeg vil sige, at det ikke er rigtigt, at socialdemokratiet før har stillet forslag om en almindelig forhøjelse af børnetilskuddene. Det var ikke det, der var tale om, da vi behandlede loven; det var kun den skattemæssige kompensation. Og så skal jeg i øvrigt blot gentage, at børnetilskuddene jo er pristalsreguleret nu, og at de, som jeg nævnte det i mit første indlæg, er ca. 14-15 pct. højere end i 1969.

Ordføreren for forslagsstillerne (Evald Kristensen): Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg er da helt klar over, at der finder en pristalsregulering sted. Men det er heller

ikke ministeren ubekendt, at vareafgifter og skatter er trukket ud af pristallet, og det vil sige, at der i hvert fald bliver tale om en merbeskatning. Af den fremstilling, socialministeren her gav af vort ændringsforslag, fremgår det, at ministeren i udvalget sagde, at det stort set gav kompensation for forhøjelsen af skatterne. Men det, jeg har påvist senere, er, at der har fundet en kraftig prisstigning sted, og det er den, der nu motiverer, at vi går et skridt videre som foreslået her. Ellers anerkender jeg socialministerens redbonhed netop m. h. t., hvad der stod i udvalgsbetænkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutnings overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Om særlige ledelsesformer) [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Lovforslaget (nr. 142) findes i tillæg A. sp. 2757, fremsættelsen i tidenden sp. 3963).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Af de bemærkninger, som fra forslagsstillerne side ledsager det foreliggende lovforslag, kunne man få det indtryk, at børne- og ungdomsforsorgens centrale myndigheder, altså ministeriet og direktoratet, efter gældende lov nærmest var nødt til at spænde ben for demokratiseringsbestrebelse in-